

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sub conditione de futuro impossibili physicè. paragrapho quinto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

re tempus, tametsi rebelliis primum extiterit: Sicut implera censetur conditio, si Pontifex dispensaverit, tametsi primae, & secunda petitioni non acqueverit, si postea dispensatio nem concesserit.

21. Quod dictum est, certe est regulariter. Ceterum recte monet Averfa, a si intentio contrahebitum fuit de consensu, quem statim, auditio negotio, daret Pater, tunc ad primum ejusdem nutrum standum esse. Vide apud eundem; quid fieri, quando Pater taceat, & similia.

22. Si Pater erat mortuus, & tu apposuisti Matrimonio tuo hanc conditionem. Si Patri placet, impossibilem conditionem apposuisti, unde de hoc consensu idem dicendum est, quod mox dicam universum de conditione impossibili.

23. Quid, si Pater decedat, priusquam ejus assensus explorari potuerit?

Puto, tunc impletam esse conditionem; & Matrimonium valere. Ratio est, quia ejusmodi conditio: Si Patri placuerit, regulariter apponitur, ne Patrem filius offendat, si forte Matrimonium eligat sine ejus consensu: quia ratio cessat, si jam ipse decesserit.

24. Dixi (regulariter) si enim vera apposita fuisset propter aliquid dependens a vita Patri, tunc sanè nullum erit Matrimonium, quia advenire non potest conditio requisita.

§. V.

Sub conditione de futuro impossibili physice.

ubii

DE FUTURO MULTUM DIFFICILI.

1. **V**T, quæ sunt dicenda planiora siant, tria distinguamus oportet. Primo, Contractus communes, de rebus temporibus. Secundo, ultimas Testatorum voluntates. Tertio, contractum Matrimonii, quando haec sub conditione impossibili exhibentur. Et exemplum quidem Primi est: *E quum tibi vendo, si tu volabis. Secundi: Relinquo Titio meo hercet, vel legatario centum, si volabit. Tertii: Te dico in uxorem, si volabis, & Caelum manu tetigeris.*

2. Porro ex communis sententia Docto-

rum, quos habes apud Delugo, b & apud b Delu. de Pontium, c in primo, hoc est in contra- Inst. d. 22. cibus communibus, conditio impossibilis nu. 340. viriat, seu irritat dictos contractus; ita, ut, c Pont. l. 3. in exemplo allato, illa venditio omnino sit c. 3. n. 5. nulla. Ratio est, quia ea conditio, sub qua facta est venditio, ponit nunquam potest, & consequenter (ut etiam Jura d. disponunt) d Inst. de nec ponit poterit venditio. inutilib.

3. Rursus ex communis sententia Docto- stipul. §. Si rum, quos apud eosdem habes ibidem, in se-impossibilis cundo, hoc est in omniisbus ultimis voluntatis (excipit Pontius loc. cit. institutio- lum ff. de nem filii in haeredem, quando in potestate Actionibus Patri est) conditio impossibilis non irritat dispositionem, sed ejusmodi conditio rejicitur, ac, si apposita non fuisset. Vide ramen omnino quæ dicam numero 9. Unde in exemplo allato numero 1. debebuntur Titio illa centum. Ratio est, quia licet nunquam evoluta sit absoluta illa Testatoris dispositio, propterea, quod nunquam eveniet dicta conditio; tamen legislator in legibus afferendis mox numero 9. ita statuit, sive ne captiosæ hæ dispositiones cum malo publico invehementur, sive, quia presumit, Testatorem ira velle.

4. Denique ex communis item, & certa sententia apud Doctores mox citandos, conditio impossibilis in Tertio, hoc est in Matrimonio, se haber, sicuti in dispositionibus dictis ultimarum voluntatum, non enim irritat dictum Matrimonium, sed ipsa regulariter (ut mox explicabo) rejicitur, ac, si apposita non fuisset, & Matrimonium statim est validum, si est inter personas habiles ad Matrimonium. Verum id, quo modo sit intelligendum, hujus loci est breviter explicare.

5. Evidem celeberrima est difficultas, cur in ceteris contractibus conditio impossibilis illos irritat, non vero in Matrimonio? Si respondeas, quia ita Decretum est à Gregorio e IX. sicuti quoad dispositio Greg. IX. tiones ultimarum voluntatum, ita sanctum in c. de est à Legibus Civilibus mox numero 9. acondit. ap- ferendis, nullo modo satisfacit. Nam Prin. positis. ceps potest quidem in rebus temporalibus, propter bonum commune, supplere defec- tum consensus subditorum, & ita fecit in dictis ultimis dispositionibus. At Ecclesia

non

non potest supplere defectum consensus in Matrimonio, quod, ut supra vides, celebrari, nisi per proprium contrahentium consensum, non potest.

a Durand. 6. Tanta viva est haec difficultas Durando, a ut dixerit se minimè percipere, unde in 3. d. 39. Ecclesia Matrimonium celebratum sub dicta conditione validum pronuntiet, & ideo hanc difficultatem Doctoribus solvendam b Sanc. l. 5. relinquit. Et Sanc. b quidem postquam re- mat. d. 4. tulit tex aliorum explicaciones dictæ dispositionis Gregorii IX. in qua ejusmodi Decreto continetur, suam ipse adhibet. Cum c Delu. l. c. autem haec non placeat Joanni Delugo. c à nu. 355. suam etiam is tradit, sed cui, fortasse tuis, perinde, ac meus animus, non omnino conquiescit.

d Conin. d. 7. Nosigitur facilem viam, & certe regiam incuntes, duo statuamus cum Cod. ninck. d. Dico enim Primo, Ecclesiam, sic 29. ar. 42. decretivile regulariter, quia cum nesciatur quæ sequi intentio contrahentium, an scilicet contratur G. Hu. trahens adhibuerit illam conditionem im- d. 7. matr. possibilem sine animo contraheandi, an potius cum vero contrahendi animo, & solum illam adhibuerit per jocum, vel per ignorantiam, Ecclesia præsumit hoc posterius, quod est in favorem validitatis Matrimonii, & consequenter validum Matrimonium pro- nuntiat, & conditionem habet, ac si adjecta non fuisset.

e Turrian. 8. Dico Secundo. Si tamen constet, conditionem illam impossibilem appositam fuisse sine animo contrahendi, vel cum animo volendi vere expectare illam, certe in foro conscientiae nullum fore Matrimonium, &, probari si id posse, etiam in foro fori, nam propterea antecedenti dicto, & numero 4. apposui illud (regulariter) Ratio est, quia consensus Matrimonii totus, quantus quantum est, dependet ab animo contrahentis.

f Delugo. 9. Quamvis autem num. 3. absolute, & sine distinctione dixerimus, dispositiones ultimarum voluntatum celebratas sub condicione impossibili valere, rejecta conditione, ita disponentibus Juribus, ut innuimus nu. 5. unde id intelligi in utroque foro, teneat Turrianus; & tamen Sanc. & Vasq., quos citat, sequiturque Delugo, fajunt in dictis ultimis voluntatibus debere servari idem, quod dictum à nobis est modo in Matrimoniis, id est eas factas sub modo impossibili, valere regulariter in foro externo, idque, quando aliundē non constat de voluntate Testatoris, at non valere, si constet, Testatorem apposuisse illam conditionem impossibilem sine animo disponendi, vel cum animo volendi illam expectare, quia, si attente expendantur jura, g quando voluerunt, ut conditions impossibilis in ultimis voluntatibus haberentur pro nou adiectis, nihil a liud voluerunt, nisi, ut pro nou adiectis præsumerentur ab ipsarum legum foro, præsumpto autem semper cedit veritati, quando de hac constat.

g L. 3. d. 10. Quid in dubio, an assuerit ejusmodi animus? Respondeo, tum in Matrimonio, tum in ultimis voluntatibus possesso stabit pro negatione Matrimonii, & pro negatione dispo- L. 1. d. 1. titionis. Lege Hurt. l. c.

Conditione impossibilis putata possibilis.

11. Enascitur ex dictis gravis haec dubitatio: Si conditio sit re ipsa impossibilis, sed possibilis reputetur (quod ex conjecturis colligi non raro potest) à contrahente Matrimonium, quid judicandum?

Respondeo. Sanchez h sentit, nullum tunc h Sanc. l. esse contractum Matrimonii, immo & nullam dispositionem ultimæ voluntatis. Ratio num. 1. d. 1. est, inquit, quia tunc contrahens, & disponens ita consentiunt, ut verè expectate velint implationem conditionis, jam enim illam putarunt possibilem, atque adeo, quæ impleti posset. Quoniam ergo ex alia patre ea nunquam ponetur, nunquam purificabitur confessus, & sic nulla remanebunt contractus, & dispositio.

12. At vero Delugo i. putat, non annulati i. Delu. Matrimonium, sed eam conditionem esse re- d. 21. d. jiciendam, perinde, ac adjecta non fuisset, i. In his. idemque dicit in ultimis voluntatibus. Ra- 374. tionem dicit ex Textu, k nam Pontifex ab- k. In di- solutè, & sine distinctione definit, esse vali- cap. fin. dum Matrimonium, & conditiones impossibili- cond. 374. biles esse rejiciendas: hæ autem jam absolute sunt impossibilis, quamvis à re, non tales, repuratae. Utraque sententia est probabilis, modo haec posterior intelligatur iuxta dicta num. 7. 8. & 9.

Condi-

Condicio valde difficultas.

13. Subnascitur etiam sequens difficultas. Quid sentiendum, si conditio sit multum difficultis, quæ æquiparari solet impossibili, seu, ut aliqui loquuntur, si conditio non sit impossibilis per naturam, sed solum de facto propter ejus summam difficultatem? v.

g. Te duco in uxorem. si Regnum mihi dotabis, situ. (inops) mibi mille numerabis &c. Ubi nota prius ex his, quamvis in se sit possibile, tamen etiam multis est valde difficile. Et posteriorius facile fortasse erit aliis, at difficultatum ei pauperi, qui deberet conditionem illam implere.

14. Respondeo. Prima sententia afferit, a matr. d. 4. Matrimonium sub priore conditione initum, id est sub conditione, quæ, quamvis comparatione aliquorum sit possibilis, est tamen multis valde difficultis, esse validum (regulariter tamen juxta dicta num. 7. & 8.) & conditionem illam rejici, scuti rejicitur conditio qualibet physice impossibilis. Ratio est, quia illa conditio verè est, & appellatur moraliter impossibilis; ergo, ut impossibilis debeatur rejici. At vero Matrimonium sub posteriore conditione celebratum, id est sub conditione, quæ cum sit respectu aliorum, si vel facilis, si vel impossibilis, est tamen valde difficultis solum ei, qui illam debet apponere, hæc prima sententia docet, esse invalidum, quia in iure non rejiciuntur, nisi conditions absolute impossibilis, qualis non reputatur illa, quæ solum respectu tui unius est valde difficultis.

bPont. l. 3. 15. Secunda sententia afferit, b ejusmodi 1. 3. n. 15. Matrimonium contractum sub conditione Castr. d. valde difficultis, sive multis, sive uni non esse 1. de f. 5. validum, si de facto non ponatur conditio, & p. II. §. 3. conditionem dictam non rejici. Ratio, quia conditions impossibilis solum per naturam in iure rejiciuntur, non vero rejiciuntur hæc conditions, quæ vocantur impossibilis de facto, cum hæc verè sint potius difficultes, quam absolute impossibilis.

Et confirmatur, quia hæc conditions difficultiles in dispositionibus ultimarum voluntatum non rejiciuntur à jure, ut probat ibidem Institut. de Pontius, præsertim ex illo iure (Cui natura in utilibus impedimento est), ergo neque rejici debent in stipul. Matrimonio, de quo Ecclesia definit ad si-

militudinem dispositionis civilis circa dictas ultimas voluntates.

16. Si conditio ex se possibilis, sed, vel per accidens, vel lapsu temporis fiat impossibilis, eam non esse numerandam inter impossibilis, & consequenter nequaquam rejici in Matrimonio, recte monent Sanchez, Pontius, & Castropalaus citati.

§. VI.

De conditione turpi de futuro, quamvis ea non sit contraria Contractui Matrimonii.

1. Cum illud possimus, quod jure possimus, ideo conditionem hanc turpem appellare iuria solent impossibilem. Accedit, quod impossibile judicari debet, hominem honestum velle facere id, quod turpe est. De hac enim loquimur, non vero de conditione turpi, quæ ponetur ab alio sine contrahentium voluntate, ut, si quis sic contrahat. Vendo tibi equum, si forte à latronibus tibi tuus ablatus fuerit, tunc enim valet contractus, quia turpitudine non ponitur, ut admittenda à contrahentibus, sicuti recte notat Delugo. d

2. Dico igitur, hanc conditionem haberi d. 22. ae pro non adjecta, debereque repelliri in Matri- contract. monio, perinde, ac repellitur conditio physi- n. 368. cè impossibilis, cum iisdem tamen limitatio- nibus allatis §. preced. num. 7. & 8. Ratio dicti est, quia ita definit l. c. Pontifex. e

3. Hæc sit, ut hæc conditio: Te duco in uxorem, si te Virginem inveniam, esse modo appositi dicto rejiciendam, quia est turpis; siquidem illam invenire Virginem vis, ad eam accedendo; at hic accessus turpis est, cum ante inventionem ejus virginitatis, illa non sit conjux tua. Dixi (ad illam accedendo) nam, si velis invenire modo licito, v.g. per Obstetricem, conditio turpis non erit, quare non rejicienda.

4. Quæret curiosus. Eademne doctrina est in ultimis voluntatibus, ita, ut conditions turpes in iis rejici debeant?

Respondeo. Ita, f cum hoc tamen discritamine, quod conditio impossibilis tunc so- lo. cit. n. 370. lum habetur pro non adjecta in ultimis vo- luntatibus, quando non constat. Testatorem omnino voluisse dispositionem non subsistere, ablata conditione. At vero conditio turpis

Ggg

in illis